

Francesc Arnau: el somni d'un nen de poble

Francesc Arnau.

Fa pocs dies que la pèrdua d'en Francesc ens ha trasbalsat i colpit profundament. La història d'en Francesc, en Funta per als amics de Cogolls i les Planes d'Hostoles, ha estat la d'aquell noiet de poble que ha viscut i fet realitat el somni que tenim la majoria de vailets a qui ens agrada el futbol: jugar i triomfar al Barça.

La seva gran afecció, ja de ben petit, va fer que qualsevol lloc (plaça, parc, pista, pati de l'escola o la porteria de la paret de can Rosendo) fos un lloc habitual per jugar a pilota. A partir dels nou anys i ja a les categories inferiors del CF Les Planes, i al costat dels amics de sempre –Carles, Francesc, Men, Lluís, Buti, Salva, Quim, Dela i Xevi (descansi en pau també)–, assolí ja els primers èxits i campionats. Llavors en Francesc jugava de central, com el

seu pare, i destacava ja per la seva força i potència. Aviat, però, tot i no estar-hi gaire conforme, el van col·locar de porter, lloc on el seu físic privilegiat el va fer destacar encara més, i això va propiciar que fos cridat per jugar a la selecció de la Garrotxa. Va ser llavors quan els ulls del Barça a la comarca i una prova per valorar les seves aptituds van fer que el club blaugrana li obrís les portes. La decisió no era fàcil, però el repte i el somni eren molt grans, com la seva figura. La gent del CF Les Planes, companys i veïns del poble, ens en vam alegrar molt i va ser un motiu d'un orgull immens.

Així doncs, aquell noi rosset, introvertit, aplicat als estudis i boig pel futbol, va haver d'aparcari la primera moto dels 14 anys que tant havia esperat i tanta il·lusió li feia, per fer les maletes cap a Barcelona i instal·lar-se a la Masia. Després de vèncer els obstacles inicials, l'Arnau es va anar formant i va anar superant etapes i categories amb molt de treball, esforç i humilitat, fins a arribar a fer-se un lloc al primer equip i poder viure moments històrics, tant per a ell com per al club.

Mantenir-se al Barça va ser molt complicat, i en Francesc va continuar la seva carrera professional al Màlaga, club en el qual es va retirar i va exercir de director esportiu, càrrec que també va ocupar recentment al Real Oviedo. Sempre va destacar arreu per la seva dedicació, professionalitat i senzillesa, tal com expliquen molts dels seus companys.

En Francesc, per damunt de tot, era una bellíssima persona amb un cor molt gran. Es desvivia per la seva família i la seva feina i això fa que ens deixi una petjada i un llegat inesborrables.

Des del nostre grup d'exjugadors i amics del CF Les Planes, del qual també formaves part, només volem dir-te, Funta, que siguis allà on siguis, sempre estaràs entre nosaltres... Per sempre, un dels nostres.

Descansa en pau, amic.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/1977194-francesc-arnau-el-somni-d-un-nen-de-poble.html>